

INTERVIEW WILLIAM SPAAIJ OVER ZIJN ROL ALS HOMOSEKSUELE

PASTOOR IN DAGBOEK VAN EEN HERDERSHOND

‘Ik vind ouder worden zalig’

Geen loopbaan zo veelzijdig als die van acteur William Spaaij. Dit keer tekent de 38-jarige alleskunner voor een van de hoofdrollen in de spektakelmusical *Dagboek van een herdershond*. Een mooi moment om stil te staan bij ouder worden en zelfontwikkeling. „Inmiddels weet ik dat het zoeken naar zingeving niet nodig is.”

Anton Slotboom

Hij is, zegt hij zelf, niet voor één gat te vangen. Dus tekent William Spaaij (Zwolle, 1983) net zo makkelijk voor een hoofdrol in de pittige musical *Lazarus* van David Bowie als voor een rol in het totaal andere *Dagboek van een herdershond*, de spektakelmusical die volgend jaar op de planken komt en gebaseerd is op de legendarische tv-serie uit de jaren 70. Wat die twee musicals met Spaaij wél gemeen hebben? Ze zijn allebei geproduceerd door Albert Verlinde, die in november 2020 opstapte als baas bij Stage Entertainment en nu zelfstandig terugkeert. Samen met Toneelgroep Maastricht voert Verlinde *Dagboek van een herdershond* volgend jaar mei op in een speciaal te bouwen pop-up theater in het MECC.

Tussen 1978 en 1980 leek heel Nederland naar deze KRO-serie te kijken, maar voor wie het zich niet meer herinnert: de serie van Joop van den Ende speelde zich af in een landbouwdorp in Limburg in 1914, in een tijd waarin de steenkolenmijnen belangrijk worden en de samenleving in het dorp dus voorgoed verandert. „Ik ben veel terug gaan kijken, want deze serie was van voor mijn tijd”, zegt Spaaij, die net heeft getekend, de inkt onder het contract is nog nat. „Ik ben verbaasd geraakt over de kwaliteit van de serie. Mensen als mijn ouders reageren ook heel enthousiast: ‘ja’, zeggen ze, ‘wat een mooie serie was dat!’ Het wordt ook echt een spektakelstuk. Deze musical zien wordt een hele ervaring: het hele landschap waarin de serie zich afspeelt, wordt in het theater nagebouwd. Daar ben ik dus zelf óók enorm benieuwd naar. Ja, ik word hier heel gelukkig van.”

Welke uitdaging vind je in deze nieuwe rol?

„Ik ga een pastoor spelen die homoseksueel is, in een tijd waarin het geloof bovendien onder druk komt te staan. Mag je jezelf zijn? Kun je hoop geven aan anderen, en aan jezelf? Die vragen komen in deze rol aan bod. Een boeiende rol, dus. Ergens in geloven, elkaar willen verbinden: het verhaal is oud, maar dit zijn thema's die ook nu gelden. Ook voor mij. Ik ben zelf niet gelovig opgevoed, maar ik ben de laatste tijd wél steeds meer van het concept God, of liefde, gaan houden. Ik geloof in iets hogers dat hoop en liefde geeft. Ik ben inmiddels al een jaar of acht bezig met mijn eigen spirituele ontwikkeling. Dat begon in een moeilijke

fase in mijn leven. Mijn relatie met Noortje (Herlaar, red.) was verbroken. Die relatie was een van de grootste en mooiste in mijn leven. Ik begon te denken: waarom doe ik wat ik doe? En wat betekent dat eigenlijk? Ik kwam in die zoektocht al snel uit bij mensen die mediteerden en die bepaalde boeken lazen. Ik ben ongelooflijk veel zelf gaan onderzoeken. Veel behoorlijk zweverigs, ook. Voor die tijd dacht ik veel meer in kaders. Ik was bezig met carrière maken. Maar ik ben er inmiddels achter gekomen dat die kaders me beperkten.”

Dat klinkt als ouder en wijzer worden.
„Ja. Ik vind ouder worden zalig. Inmiddels weet ik dat het zoeken naar zingeving niet nodig is. Er valt eigenlijk

niets te zoeken. Veel zit gewoon al in je zelf, en als je dat door krijgt doet dat veel met je. Ik heb nu een fijn gevoel over mezelf in het leven. Ook op moeilijker momenten.”

Denk je nooit: had ik dit allemaal maar eerder geweten?

„Nee hoor, ik zie dat helemaal niet zo. Jij zegt eigenlijk: heb je spijt? Maar met spijt raak je alleen jezelf. De relatie met Noortje is de mooiste geweest die ik ooit heb gehad. Het was mijn langste, vol-

wassen, dierbare relatie, waar ik met veel liefde op terugkijk. Ik deins er niet voor terug om dat te zeggen. Na die relatie heb ik me enorm ontwikkeld. Maar het is niet zo dat ik nu denk: wist ik toen maar wat ik nu weet.”

Niet alles zit mee. De musical die jij regisseerde, *Zodiac*, ging onlangs failliet. Was dat verdrietig?

„Dat faillissement heeft me wel pijn gedaan, ja. Voor de mensen die het niet meer kunnen uitvoeren. Voor mezelf ben ik er helemaal niet bitter over, want wat is nu precies succes? Voor mij was *Zodiac* dat wél. We hebben met een grote groep mensen iets heel moois kunnen maken. Een stuk dat meer dan honderd keer is opgevoerd. Ja, dan gaat het ‘mis’, maar dingen in het leven gaan weleens mis, toch? Dat hoort bij ondernemen. Zoiets kan gebeuren. Voor de theaterwereld is dit een ontzettend moeilijke periode. Maar dit stuk regisseren was een van de mooiste ervaringen van mijn leven. Dat kan niemand me meer afnemen.”

■ De musical *Dagboek van een herdershond* is vanaf mei 2022 te zien in MECC Maastricht. De kaartverkoop is inmiddels gestart. Meer informatie: dagboekvaneenherdershond.nl.

▲ Jo De Meyere als kapelaan Erik Odekerke in de toenmalige KRO-tv-serie. FOTO ANP/HH

“

Ik ben niet gelovig opgevoed, maar geloof in iets hogers dat hoop en liefde geeft

– William Spaaij

Albert over William „William is een veelzijdig acteur”, zegt producent Albert Verlinde. „Zowel voor als achter de schermen heeft hij in de musicalwereld zijn sporen verdiend. Die ervaring neemt hij mee en daar profiteert iedereen van. Lumens, het karakter dat hij gaat spelen, is een levensgenieter. Een bourgondiër en een operaliefhebber, die homoseksueel is in een tijd waarin je daar niet voor uit mag komen. Een rijk karakter. Ik kan niet wachten tot we gaan repeteren met deze geweldige cast. Het is bijzonder om deze voorstelling te gaan maken, ook omdat het de vijftiende is waarin we samenwerken.”

▲ Acteur William Spaaij speelt de rol van Lumens, een vriend van kapelaan Odekerke. FOTO UZAKOLLAU